

10/11

Katalog AOJP

ARCHIV OTCE JAROSLAVA POPELKY, S. J.

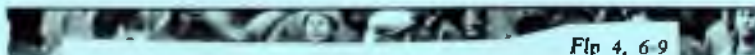
ZÁŘÍ - ŘÍJEN 1991

FRAM

Svobodné Volby, free elections, is the banner's cry in Prague's St. Wenceslas Square during November 1989 demonstrations.

Flp 4, 6-9

Dělejte to, a Bůh, dárce pokoje, bude s vámi.

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOSTOLA PAVLA FILIPANŮM.

Bratři! O nic nemějte starosti! Ale ve všem modlitbou a prosbou oznamujte Bohu své potřeby s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, ochrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Konečně, bratři, mějte zájem o všechno, co je čestné, co je správné, co je nevinné, co je milé, co dělá dobrou pověst, a o každou zdatnost nebo činnost, která si zasluhuje chválu. Dělejte i nadále to, čemu jste se ode mne naučili, co jste ode mne převzali, ode mne slyšeli a na mně viděli. Pak Bůh, dárce pokoje, bude s vámi.

ALELUJA

Jan 15, 16

Aleluja. Já jsem vás vyvolil, abyste šli a nesli ovoce
a vaše ovoce aby zůstalo, praví Pán. Aleluja.

EVANGELIUM

Mt 21, 33-43

Vinici pronajme jiným vinařům.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE.

Ježíš řekl velebnějším a starším lidu: « Poslyšte jiné podobenství: Jeden hospodář vysadil vinici, oběhnal ji zdí, vykopal v ní lis a vystavěl strážní věž; potom vinici pronajal vinařům a odcestoval. Když se přiblížil čas ovoce, poslal své služebníky k vinařům, aby převzali jeho díl úrody. Ale vinaři jeho služebníky chytili, jednoho zbili, druhého zabili, dalšího ukamenovali. Znovu poslal jiné služebníky, a to více než předtím, ale naložili s nimi právě tak.

Nakonec k nim poslal svého syna; řekl si: ' Budou mít ohled na mého syna. '

Vinaři však, když zhlédli syna, řekli si mezi sebou: ' To je dědic. Pojďte, zabijme ho, a dědictví bude naše! ' A chytili ho, vyvěkli ven z vinnice a zabili. Když nyní přijde pán vinnice, co udělá těm vinařům? »

Řekli mu: « Zlé bez milosti zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odvádět výnos v určený čas. »

Ježíš jim řekl: « Což jste nikdy nečetli v Písmech:

Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kamenem úhelným;
Hospodin to učinil
a je to podivuhodné v našich očích?

Proto vám pravím, že vám bude odňato Boží království
a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce. »

SET FREE

A HEROIC STATUE of fifteenth-century reformer Jan Hus dominates Prague's Old Town Square. Everyday traffic hurries past him, markets sprout up around him, tourists snap photos, demonstrators piggyback on his authority, street people camp in his shelter. Few stop to ponder his enigmatic inscription: "the truth shall make you free."

Jan Hus has not seen much truth or freedom in the last half century. The Munich conference in September 1938 sought to guarantee "peace for our time" by allowing the erosion of Czechoslovakia's borders, and war soon followed. Postwar peace was brief, and communism soon wrapped truth and freedom in a dark fog. Hope flared up in the Prague spring of 1968, but darkness soon enveloped it for another two decades.

The other countries of what we called the Eastern bloc wrote similar histories, each with its own personality. Truth went underground and lay dormant, but it clearly did not die. One by one the keepers of the lie lost their hold, and freedom returned as those who had kept the truth alive emerged—the thinkers, the artists, the church leaders. And now they must rebuild.

The Society of Jesus was born in 1540, a period of Church crisis, and central Europe was at the heart of the struggle. Here new religious voices challenged the established order, though religious issues were only part of what was at stake; and the young Society of Jesus entered the fray. St. Peter Canisius was an early leader of the Society in Vienna, Prague, Cracow and other cities of eastern and central Europe.

The struggle today is not Christian against Christian but of Christians working together to build a new society. The people of eastern Europe have not survived a half century of Nazi and then Communist slavery only to embrace a new servitude to

unfettered capitalism. They have not toppled godless communism only to worship the gods of greed, exploitation, and consumption. The people who survived believing that the truth would in time make them free learned too in their survival to love their neighbors as their very selves.

With the rest of the Church, the Society of Jesus has suffered in these lands but has also survived. Jesuits in Poland, Czechoslovakia, Hungary, Germany, Rumania, Yugoslavia, and even in the Soviet Union are rebuilding and reshaping their old churches as starting points for new ministries. Scaffolds and paint brushes are material signs of a spirit of service newly unleashed.

Two holy water fonts stand at the entrance to Prague's St. Ignatius Church. Their inscriptions note that they were installed in 1940 to mark the 400th anniversary of the founding of the Society of Jesus. The hands that have touched their water for blessing have not felt much peace or freedom since then.

This year, as we commemorate the 450th anniversary of that foundation, we might whisper a brief thanks for the truth that has survived brutal repression and has set a faithful people free.

V Z P O M Í N Á M E . . .

Rev. Jaroslav V. Popelka, S.J.

Born May 12, 1917

Ordained September 8, 1948

Died September 30, 1987

PRAYER OF ST. IGNATIUS

Dearest Lord,
Teach me to be generous.
Teach me to serve You
                  as You alone deserve,
To give and not to count the cost,
To fight and not to head the wounds,
to toil and not to seek for rest,
To labor and not to seek reward,
Save that of knowing
That I do Thy Will, O God.

Královské spočinutí na Zbraslavi

»Veden pak nesmírnou láskou... navštěvoval král Václav denně Zbraslav, nikdy bez daru a útěchy... a všecken jeho smutek zanikal.« praví Zbraslavská kronika o vztahu jednoho z našich nejlepších politiků středověku ke klášteru, který založil a nazval Aula Regia. Václav II. i jeho dcera Eliška Přemyslovna, manželka Jana Lucemburského a matka Karla IV., byli na půdě kostela zdejšího cisterciáckého kláštera také pohřbeni spolu s ostatními Přemyslovci. Když pak byly za husitských válek klášter i hrobka zničeny, podařilo se mnichům ostatky zachránit. Byly pak po léta uloženy ve schránkách v kostele sv. Jakuba. V nedávné době byl dokončen jejich rozsáhlý antropohistorický průzkum.

Včera odpoledne se konala v kostele

sv. Jakuba na Zbraslavi slavnost, při níž byly ostatky zapečetěny do černých schránek a konečně po staletích důstojně uloženy do posvěcené chrámové půdy. Slavnost to byla velkolepá za přítomnosti premiéra české vlády P. Pitharta, předsedkyně ČNR D. Burešové, arcibiskupa pražského M. Vlka, kancléře K. Schwarzenberka, mínistra české vlády a dalších vysokých představitelů církevních i světských.

Přítomen byl i polský velvyslanec v ČSFR J. Baluch, vždyť Václav I. a Eliška byli také králové polští.

Ostatky tu ležely ve čtyřech schránkách: dvě s lebkami opatřenými korunou patřily Václavu II. a Elišce Přemyslovně, třetí poslednímu Přemyslovi Václavu III., pravost jehož ostatků se však při průzkumu jednoznačně nepotvrdila. V poslední byly uloženy kosterní zbytky dalších Přemyslovců. Nad nimi zněl chrámovou lodí společný Otčenáš, píseň Hospodine, pomiluj ny a hymnus Svatý Václave. Byla to velebná chvíle, kdy se mnohým přítomným leskly oči nejen slzami hrdosti na naši dávnou minulost, ale i radostí z toho, že si jí už zase vážíme. EVA ROLEČKOVÁ

Slavnostní ukládání ostatků posledních Přemyslovců v kostele sv. Jakuba na Zbraslavi. Vlevo světitel biskup Jan Lebeda při počítání schránek. Vpravo arcibiskup pražský Miloslav Vlk při slavnostní promluvě.

Foto: LD — M. DVORÁKOVÁ

TO
H.E. CARDINAL ROGER M. MAHONY
LOS ANGELES
H.E. CARDINAL JÁN CHRYZOSTOM
KOREC - NITRA
OUR MSGR. PETER ESTERKA, S.T.D.
ON HIS MOVE TO L.A.

Congratulations

Čeští katolíci v Americe

KATOLICKÝ TÝDENÍK, 16.VI.91

Při příležitosti porad českomoravských biskupů zavítal na další návštěvu do staré vlasti ThDr. Petr Esterka, kterého biskup Jaroslav Škarvada pověřil prací mezi našimi krajany v USA a Kanadě a zároveň kontaktem s americkou biskupskou konferencí. Požádali jsme ho, aby se našim čtenářům nejprve představil.

Pocházím z Dolních Bojanovic u Hodonína, kterým se i v dobách totality říkalo „severní Vatikán“ pro věrnost obyvatel katolické víře. Tatínek byl dělníkem v továrně v Hodoníně, maminka pocházela ze zemědělské rodiny, takže doma bylo i malé hospodářství. Když mi bylo 12 let, odešel jsem studovat do biskupského gymnázia v Brně, kde jsem prožil také jeho likvidaci v roce 1950, takže jsem pak navštěvoval školu v Dolních Bojanovicích. Do gymnázia v Hodoníně, kam jsem se hlásil mě nepřijali ze dvou důvodů: celá naše rodina byla hluboce věřící a kromě toho jsem odmítl vstoupit do pionýra a později do Svazu mládeže, proto mě režim poslal do internátu, aby mě vytrhli z vlivu rodiny.

dohy učím ve městě St. Paul ve státě Minnesota na koleji sv. Kateřiny.

Během svého působení v USA jsi jistě poznal prakticky všechna důležitější krajská centra. Jak bys charakterizoval náboženský život našich krajanů?

Odpověď na tuto otázku je složitější, než by si někdo myslel. Máme tam totiž tři skupiny krajanů. Jednak jsou tam tzv. starousedlíci, dnes je to někdy čtvrtá generace žijící v USA a Kanadě. Ti jsou už integrováni v místních farnostech. Často se ovšem rádi s námi stýkají, mnozí z nich rozumí a hovoří částečně česky a jsou na to velice hrdí. Tito lidé nebo jejich předkové si vytvořili své vlastní farnosti a organizace. Druhou skupinou jsou uprchlíci po roce 1948,

Vyučil jsem se lisovačem dřevitých hmot a začal jsem pracovat v továrně. Po víc jak dvouleté přestávce jsem se přece jenom dostal na gymnázium v Hodoníně, kde jsem v roce 1956 maturoval. Hlásil jsem se do semináře v Lito-měřicích, ale nebyl jsem přijat a po dalším roce práce jako instruktor v továrně jsem utekl za dramatických okolností do Rakouska. Po třech měsících pobytu v táboře jsem odešel studovat teologii do Říma jako bohoslovec naší koleje NEPOMUCENUM. Na jaře 1963 jsem byl vysvěcen na kněze a poslán do Texasu v USA pracovat mezi našimi krajany – starousedlíky. Po třech letech pastorače jsem se vrátil do Říma a získal tam doktorát teologie. Od té

kteří odešli z politických a náboženských důvodů. Nejenom že tmi česky, ale snaží si udržet české tradice včetně náboženských. Jejich děti jsou už ovšem Američany. Tito krajané tvoří hlavní skupinu našich misí. Naneštěstí nežijí teritoriálně pohromadě, takže netvoří samostatné farnosti, jak to bylo zvykem v minulosti. Máme ale ve všech větších centrech Spojených států a Kanadě většinou tzv. misie. To znamená, že ač naši lidé bydlí rozptýleni po celém městě, scházíme se ke slavení eucharistie alespoň jednou měsíčně. Někteří účastníci přijíždějí z velkých vzdáleností. Např. v Los Angeles trvá cesta na toto shromáždění autem i dvě hodiny a více. Přirozeně náplní těchto setkání je i krajská beseda spojená s pohoštěním.

Třetí skupinou jsou emigranti, kteří přišli po roce 1968. Je mezi nimi malá skupinka těch, kteří se nejenom účastní našich akcí, ale jsou často i naší velkou oporou. Většina těchto emigrantů nemá k věcem víry osobní vztah. Ale mnozí z nich dříve či později mezi nás přicházejí se svými osobními problémy, a tím se často stávají členy naší misie.

Loni a letos jsi navštívil Československo už několikrát. Mohl bys porovnat náboženský život u nás s jeho perspektivami v Americe?

Američtí katolíci jsou velice aktivní nejen proto, že tvoří už 25 procent všech obyvatel, ale také proto, že mají silné vědomí, že oni jsou církví se všemi právy a povinnostmi. Prakticky to znamená, že přebírají zodpovědnost za veškeré dění v církvi, s výjimkou záležitostí vyhrazených hierarchií. Když se cokoli podniká, např. se rozhodnou postavit nový kostel, školu nebo nemocnici, za-

jišťují všechno sami včetně otázek finančních, stavebních a dalších. Považují to za velmi dobrý rys amerického katolicismu, který svědčí o životnosti víry. Znamená to i přínos pro americkou společnost. Naše katolické školy jsou vyhledávány pro kvalitu výuky a pro vysokou morálku i nekatolíky.

Co bych chtěl vzkázat našim věřícím v Československu?

V prvé řadě to, že všichni naši krajané mají zájem o dění v naší vlasti i o církve doma. Z toho také vyplývá, že se my čeští katolíci v USA i Kanadě považujeme za nedílnou součást naší církve doma a chceme jí podle svých možností pomáhat. Našimi otci biskupy jsem byl ujištěn, že i oni počítají věřící krajany v daleké cizině za bratry a sestry ve víře, kteří patří do českého církevního společenství.

I jménem našich čtenářů za rozhovor poděkoval

P. M. FIALA

Na Velehrad až z Texasu

Cyriometodějské oslavy

nejen v duchovním centru evropských křesťanů

Velehrad lčkl — Oslavnou bohoslužbou včera vyvrcholil na Velehradě program poutí ke svátku slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Pontifikální mši na papežské tribuně celebuloval papežský nuncius v Československu Giovanni Coppa.

V proslovu připomněl mj slova papeže Jana Pavla II., který při loňské dubnové návštěvě Velehradu prohlásil, že místo je předurčeno k tomu, aby se stalo duchovním centrem evropských křesťanů, zdrojem křesťanské víry, porozumění národů a lásky k bližnímu.

Důstojný průběh poutí ocenili též zahraniční hosté. Např. 32 Američanů pod korouhví Cechů a Moravanů, kteří přijeli z Texasu. »Narodili jsme se v USA, ale naši rodiče — pocházeli z Nového Jižního — v nás zanechali lás-

ku ke staré vlasti. Jsme nesmírně šťastní, že jsme se mohli zúčastnit velehradských oslav, poněvadž právě zde je cítit uctu k Cyrilu a Metodějovi na každém kroku,« uvedl vedoucí skupiny Rudy Klecka. Skupinu pozvala olomoucká arcidiecéze a její členové poznaávají poutní místa a kulturní památky v ČSFR.

Pustevny (Jan) — Tisíce věnicích i turistů zavítalo během uplynulých tří dní na beskydský vrch Radhošť. Během moravské národní pouti si tu připomněli legendy. Jež se k tomuto kul-

SOCIÁLNÍ HLÍDKA

Co je Korbelova nadace expresní pomoci?

tovnímu místu vážou. Podle nich tu pohanští Slované obetovali v době slunovratu svému bohu Radegastu, později na tomtež místě přijali křesťanskou víru od soluňských bratří Cyrila a Metoděje. Navštěmci tohoto malebného poutního místa vzpomenují i 60. výročí slavnosti slovanské pouťi na Radhošť, spojené s odhalením známé sochy Radegasta a sousosí věrozvěstů. Toto uskupení pak mělo vyjadřovat střetnutí primitivního a sugestivního pohanství s vítězným postupem křesťanství na Moravě.

Devín tak! — Hrad Devín ožil duchem velké tradice, oslavami státního svátku na počest našich věrozvěstů a spolupatronů Evropy sv. Cyrila a Metoděje. V malém amfiteatru pod hradem měla přes malý zájem Bratislavanů přesilu slovenská vláda v čele s předsedou Janem Carnogurským a celá reprezentace Slovenské národní rady. Oslavy probíhaly i v Nitre, kde se konala pod holým nebem pontifikální mše a veřejnosti zde byl poprvé předveden unikátní archeologický nálezk slonovinové pyxidy pocházející z darů a církevních relikvií byzantské mise sv. Cyrila a Metoděje.

CHRĀM
SV. MIKULÁŠE

Základní finanční částku 1 100 000 korun věnoval na její konto americký podnikatel českého původu Borla Korbel. Podnět k jejímu založení dal případ brutálním způsobem přepadené a okradené 77leté babičky z Prahy 7. Vznikla i její charta, která stanoví, za jakých předpokladů může být poskytnuta finanční pomoc postiženým občanům ČR:

1. Jedná se o osoby, které byly postiženy, včetně jejich majetku, zcela zjevným kriminálním činem, dosahujícím hranice vandalismu, brutality, bestiality a jsou v takové situaci, kdy potřebují okamžitou jednorázovou finanční výpomoc.
2. Jde o osoby vesměs osamělé, které se v této situaci nemohou uchýlit k pomoci svých nejbližších.
3. Návrhy na podporu budou postižení občané posílat výboru nadace na speciálních korespondenčních listech, označovaných příslušníkem kriminální policie s adresou a rodným číslem postižené osoby.
4. Česká státní spořitelna v Praze 1, Rytišská 29, převzala garanci, že úhrady z tohoto účtu budou poukázány pouze osobám, které kriminální policie spolu s výborem nadace označí za postižené.

V tomto směru byli informováni i policisté, kteří podle okolností upozorní staré občany, kteří se stali obětí trestného činu, že mohou KNEP požádat o pomoc a zároveň jim vydají korespondenční listek. Jedná-li se o prokázany skutek, jsou okamžitě postižené osobě poslány peníze ve výši od 500 do 1000 korun. Celý majetek nemůže být nahrazen, jedná se jen o výpomoc pro první dny.

Na konto nadace přibýly i další prostředky od různých firem i jednotlivců. Pokud i někdo z vás má zájem přispět, zapište si číslo účtu **7853856 — 038, Státní spořitelna v Praze 1, Rytišská 29.**

Možná, že i vy se dozvíte o člověku, který potřebuje pomoc Korbelovy nadace. Pište na adresu: **KNEP POB 202, 111 21, Praha 1.** (16)

KATALOG OTCE JAROSLAVA POPELKY, S.J.

FILOSOFIE

- P 17 SMYSL LIDSKEHO ZIVOTA. Milan Machovec. NPL, Pha 1965.
F 18 PHAEDO. Plato. NY, 1951. Sbírka pí. Marie Veselé.
F 19 EUTHYPHRO, APOLOGY. CRITO. Plato. NY, 1953. "
F 20 DVĚ ROZMLUVY. Markus Tullius Cicero. "
SNKLHU Pha, 1960.
F 21 TWO NEW SCIENCES. Galileo Galilei. Chicago, 1949.
F 22 ROZPRAVA KRÁTKÁ, ALE PRAVDIVÁ. Bohuslav Balbín. "

POEZIE

- P 30 ABECEDA KVĚTŮ. Stolístek z české a světové poezie.
ČS.KPP, Pha 1979. Sbírka pí. M. Veselé.
P 31 NA VESELEŠ STRUNĚ. Výbor z antického humoru.
Př. Hošek, Kucharský, Vránek. Pha 1971. "
P 32 MŪSÁIOS HÉRŮ A LEANDROS. Př. J. Nováková. Pha 1974. "
P 33 EPIKŪROS PUBLILIUS SYRUS MYŠLENKY. Př. J. Ludví-
kovský, Z. Vysoký. Pha 1970. "
P 34 EZOPOVY BAJKY. Př. R. Kuthan. Máj, Pha 1975. "
P 35 NÁPADY. Leonardo da Vinci. ODEON, Pha 1982. "
P 36 BÁSNĚ. Sergej Jesenin. ČS, Pha 1955. "
P 37 RYŠAVÝ PODZIM. Sergej Jesenin. Př. Jan Zábrana.
MF, Pha, 1984. "-"

POEZIE, pokrač.

- P 38 KING WENCESLAS. Henry J. Zoder. BIBLIOPHILE, Toronto, 1962.
P 39 Černa složka, několik českých básní různých autorů, strojopis.
P 40 DĚDICTVÍ OTCŮ. Kat. škola sv. Cyrila a Metoděje v Londýně,
dětem a mládeži v exilu. Strojopis.
P 41 ČESKÉ POHÁDKY. K.J. Erben. J. Laichter, Pha 1905.
P 42 KYTICE. K. J. Erben. Il. Fr. Vrobel. V. Šeba, Pha, bez vrocení.
P 43 BALADY A ROMANCE. Jan Neruda. Dřevoryty F. Kobliha.
ORBIS, Pha 1947. Vydal Jan Pohořelý.
P 44 VÁCLAV Z MICHALOVIC - EVROPE - ČERKES - ANĚL. Sv. Čech.
Topič, Pha 1910.
P 45 BÁSNĚ PÁTERA KARLA J. DVORÁKA. Nákl. vlastním, Tiskárna Otců
Benediktinů, Chicago 1951.
P 46 KRÁL LÁVRA. K.H. Borovský. Il. Zdeněk Kratochvíl. Novoročenka
Přítomnosti na r. 1936.
P 47 CIGÁNSKÉ MELODIE A JINÉ PÍSNĚ. Adolf Heyduk. SNKLHU, Pha 1955.
P 48 DĚTEM. J.V. Sládek. Il. M. Aleš. SPN Pha, 1958.
P 49 SLEZSKÉ PÍSNĚ. Petr Bezruč. SPN Pha 1958.
P 50 ŠÍPKOVÝ KEŘ. Petr Kříčka. Kvasnička a Hampel, Pha 1948. SB. PÍ. M. VESELÉ
P 51 ŠÍPKOVÝ KEŘ. Petr Kříčka. KPP Pha 1980. "
P 52 MAMINCE. Z lid. písní vybral Pavel Eisner. Konfrontace,
Curych 1975.
P 53 MAMINKA. Jaroslav Seifert. Il. Jiří Trnka. SNDK, Pha 1955.
P 54 PÍSEŇ DOMOVA. Jar. Seifert. Il. Karel Svobinský. SNDK, Pha 1958.
P 55 DEŠTNÍK Z PICCADILLY. Jar. Seifert. PmD, Mnichov, 1979.
P 56 STARÝ ČESKÝ KALENDÁŘ. K. Plicka-F. Volf. Il. Milada Marešová.
SNDK, Pha 1959.
P 57 ŠKOLÁČKŮV KALENDÁŘÍK. J. Žemla, il. C. Kotyšan. A. Storch Syn,
Pha, bez vrocení.
P 58 NAŠIM DĚTEM. M. Fischerová-Kvěchová. B. Kočí, Pha 1921.
P 59 POHÁDKA O KVĚTUŠCE. František Hrubín. Albatros, Pha 1964. Il. J. Trnka.
P 60 KYTIČKA Z NÁČRTNÍKU. Fr. Hrubín, Il. Adolf Zábranský. SNDK, Pha 1958.
P 61 TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA. Nár. Erbenova pohádka zbásnila
Vlasta Javofická. Stan Skála, Montreal 1970. Il. Milan Čížek.
P 62 BÁSNÍCI VE STÍNU ŠIBENICE. Sest. ANTONÍN KRATOCHVÍL. KA, Řím 1976.
P 63 DŮM STRACH. Jan Zahradníček. SIXTY-EIGHT PUBL. Toronto 1981.
P 64 JISKRY A OHARKY. Josef Martínek. S podpisem autora. Nákl. Amer. Děln.
Listů v Clevelandě. Chicago 1945.

- P 65 VERŠE ZE ZÁSUVKY A VERŠE ZAPOMENUTÉ. Josef Martínek. S podpisem autora. UNIVERSUM SOKOL PUBLICATION, New York 1968.
- P 66 ZEMĚ KŘIŽOVANÁ. Pavel Javor. CCC HAARLEM 1976. Il. Jiří Kaiser.
- P 67 O LIDSKÝ SVĚT. Jan Čep. KA, Řím 1953.
- P 68 PASTORÁLNÍ SUITA. Milada Součková. Edice Vigilie, Řím 1962.
- P 69 OZVĚNY. Josef V. Tománek. New York 1963.
- P 70 VELEHRADSKÉ ZVONY. Stanislav Šmelhaus. ČESKÝ UMĚLECKÝ KLUB a NSČK, Chicago 1962.
- P 71 POZTRÁCENÉ ŠLÉPĚJE. Michal Racek. S podpisem autora. HLAS, New York, 1968.
- P 72 UDIVENÉ OČI A JINÉ VERŠE. Michal Racek. HLAS, New York 1972.
- P 73 ŠEPOT V ŠERU. Michal Racek. HLAS, New York 1975. S podpisem autora.
- P 74 KAMENOLOM. Andrzej Jawieñ. PMD, Mnichov 1980.
- P 75 CHYBA BROSKVÍ. Jan Skácel. SIXTY-EIGHT PUBL. Toronto 1978.
- P 76 PRŮVAN. Ivan Diviš. All India Press, Pondicherry 1978.
S podpisem autora.
- P 77 7 BÁSNIČEK NA ZRCADLO. Karel Kryl. Soukromý tisk, Mnichov 1974.
S podpisem autora.
- P 78 AMERICKÝ BAEDEKER. Jiřina Fuchsová. FRAMAR PUBL. Los Angeles 1975.
Il. Jiří Karger.
- P 79 RŮŽOVÉ SLUNCE. Milan Kučera. FRAMAR PUBL. Los Angeles 1977.
Il. Jana Demartini - Svoboda.
- P 80 ORGIE SMUTKU. Daniel Stroj. PMD, Mnichov 1978. S podpisem autora.
Linoryt na obálce K. Kryl.

**Bratříčku,
tak už ty vrátka
koněně zavři
a pojd' si
cvaknout.**

**KARL KRYL,
redaktor Rádia
Svobodná Evropa
(Foto Jiří Berošek)**

Milí přátelé,

dnes je 12. září l.P. 1991. Zahrnout do několika stránek této publikace alespoň stručný komentář ke všemu, co se přes léto v Los Angeles, v Československu a vůbec ve světě událo a přihodilo, je vyloučeno. Pouze tedy touto cestou upřímně děkuji vám všem, kdo jste si v červnu a červenci udělali čas a zasloužili se tak o další prohloubení mého, již před rokem znovuoobnověného, přátelství s domovem. Budou-li okolnosti příznivé, vyjde jednou někde knížka, v níž budou popsána všechna naše krásná setkání, naše bouřlivé výměny názorů, naše společné hledání nové orientace v nových poměrech. Naše radost ze všeho, co se daří a co slouží lidem. Co DOBŘE slouží našim bližním. Náš zármutek, hořkost a našťvanost nade vším, co tak či onak překáží a brání našemu vrůstání do skutečné demokracie. Do skutečné svobody. Svobody vnější, ale hlavně té vnitřní, která každou svobodu vnější zákonitě musí předcházet.

Do vši nadcházející práce v dalších měsících přeji vám všem společně, a jednomu každému zvlášť bez rozdílu, aby vás vzpomínka na naše krásné přátelství posilovala v každodenní práci tak, jako mne a nás zde, tisíce mil od domova, posiluje každý váš dopis, vzpomínka, každá upřímná komunikace. Přeji vám nevyčerpateľný zdroj trpělivosti. Přeji vám nezlomnou víru. Přeji vám moudrou odvahu a neústupnost v dobrém. Přeji vám přejícnost a sílu nezávidět, nezávidět komukoli cokoli. Přeji vám, abyste rostli v umění vcítit se do pozice druhého člověka a dokázat vyslechnout jeho názor předtím, než si o něm učiníte svůj osobní obrázek. Přeji vám radost z práce. Přeji vám jas v duši. A přeji nám všem, společně, vždy a všude, nad tím vším Boží požehnání.

Toho prvního pátku po příletu do Československa večer jsem se měla setkat s bratrancem. Prožili jsme spolu dětství a mládí. S mým bratrem a jeho dvěma sestrami, jako v té knížce Karla Poláčka, "bylo nás pět." Narodili jsme se v Plzni, díky rodinným kořenům jsme vrostli do Šumavy. Potom jsme se - oni čtyři a já - neviděli, na jedinou výjimku, dvacetsedm let. Před rokem jsme se znovunalezli. Letos, den před dalším setkáním, JÁRA HUCL náhle zemřel ve věku 47 let. Jeho památce je věnováno toto číslo KATALOGU. RIP. jf

Mše svatá Českého velkopřevorství Soverenního řádu maltézských rytířů ke cti řádového patrona sv. Jana Křtitele, se koná v pondělí dne 24. 6. v 17.30 v kostele Panny Marie pod Petězem v Praze na Malé Straně. Mše bude sloužena otcem biskupem Františkem Lobkoviczem za koncelebrace magistrálních kaplanů maltézského řádu a účasti rytířů Českého velkopřevorství a zástupců řádové vlády z Říma.

DR. ZDENĚK ROTREKL BYL SLAVNOSTNĚ PŘIJAT DO ŘÁDU MALTEZSKÝCH RYTÍŘŮ.

KAT. TÝDENÍK 23.VI.91

VĚRNÝ SPONSOR KATALOGU AOJP JAROMÍR BALCAR SE DAL VYFOTOGRAFOVAT S DNES JIŽ ZMIZELÝM TANKEM.

Oslava odchodu

POSLEDNÍ SBOHEM SOVĚTSKÉ ARMÁDĚ

MICHAEL KOCÁB
A DALŠÍ
VYPROVODILI
LEGENDÁRNÍ
VOJSKA
Z DÁVNÝCH
KRONIK.....

P r a h a (aš) - Velká oslava ukončení dočasného pobytu sovětských vojsk u nás se konala včera, den před podepsáním závěrečného protokolu, na pražském Výstavišti. Hrálo se na třech pódiích a všude bylo plno. Ve sítřední hale Průmyslového paláce zpívala Maria Kublíšová, zaúmco folkové bardy Jaroslava Hutku a Karla Kryla bylo možné slyšet na Letní scéně. Největší zájem však byl o rockový koncert ve Sportovní hale, kde se sešlo na deset tisíc diváků, což bylo více, než kolik tam dokázala přilákat známá zahraniční jména. Konečně Václav je prostě legenda. Tomu však patří az druhá půle večera. Úvod obstarala Nová rúže a o něco lepší Lucie, která však výrazně postrádá nový repertoár.

Pražský výběr v rozšířeném obsazení sířl dal nové skladby se starými hity. Jeho hostem byl Frank Zappa: "Přiletěl jsem na Kocábovo h pozván."

Velká podívaná ve Sportovní hale a na Výstavišti

Ještě jednou k Adieu CA

Snaha ohromovat je umělcům vlastní a nelze se tedy divit ani Michaelu Kocábovi, že sahá po sídle gigantomaničtějších prosředcích včetně laserové show, když vlastně jen pokračuje v dávno započaté cestě. Dělal to konec konců i jini a jeho teatralita na pondělním koncertu Adieu CA ve Sportovní hale motivovaném odchodem posledních jednotek sovětské armády z našeho území nebyla na úkor hudby. Hůř je na tom v tomto směru jeho spoluhráč Vilém Cok, který, když mezi písniemi nepoužije alespoň jedno záchodové slovo, nemá zřejmě pocit plně odvedeného uměleckého výkonu.

Celkově vzato se ale koncert vydařil včetně úvodních vystoupení Nové rúže a skupiny Lucie. Posílené obsazení Pražského výběru o další dva bubentky, kytaristu a tři trumpetisty je strhující, na někoho plný chod takového rockového bigbandu působí možná až strojově, mně osobně se většina předloženého repertoáru líbila. I mezi tolika muzikanty na pódtu však zůstal nenahraditelným kytarista Michal Pavlíček, který jako vždy ve skvělé formě rozvířoval harmonické spektrum Věběru o nezaměnitelné disonantní akordické postupy. Bez něj a bez Kocábova zpěvu by prostě nebyl Pražský výběr tím, čím je dnes. Klávesový part Michael Kocáb tentokrát zcela přenechal mladším, avšak proti studijním nahrávkám zde klávesové nástroje byly

méně výrazné. Velmi zaměstnaným bubentkem a zpěvákem byl David Koller který exceloval s Lucí i s Pražským výběrem.

Určité rozpaky v hale vznikly po bouřlivém přijetí legendárního amerického rockového kytaristy a zpěváka Franka Zappy. Nejprve dlouze ladil, což je dnes možno dělat i v zákulisí za pomoci kapesních digitálních laděčků, pak dlouze na pódtu jen kouřil cigaretu a teprve po delším váhání jako nesmělý amatér začal vyuzovat tóny na elektrické kytáře, avšak jen v jedné tónině. Na tisícové besedě sice pravda vyhrzoval, že bude hrát jen reggae v áku, ale všichni přesto očekávali víc.

Dobrou atmosféru v hale nenarušila ani přítomnost prezidenta. Ba naopak, po mnoha pseudodělnických předhůdčích je Václav Havel zatím prvním, kdo se o tato hlučná show upřímně zajímá, a je mu to určité ke cti. Škoda jen, že koncert a velkolepě pojatá vodoirysková podívaná s ohňostrojem se protáhly natolik, že mnoho tisíc účastníků neformálně oslavu odchodu sovětských vojsk už nemohlo stihnout metro. Pro tentokrát to lze jistě omluvit, ale jestliže už dávno před válkou bylo běžné, že tramvaje čekaly na diváky z Národního divadla do skončení představení, nevím, proč v předem ohlášených událostech by pracovníci metra neměli počkat na cestující.

ALES FAIS

KAREL SEDLÁČEK, JAKO OBVYKLE, ŠÉFOVAL V MELANTRICHU.

JIŘÍ GRUNTORÁD A ZDENĚK ROTREKL PRACOVALI V ARCHIVU LIBRI PROHIBITI.

Paul Simon v ideálním čase

(a): »Cím jste starší, tím máte méně času dělat bláznivé věci,« prohlásil v Praze na setkání s novináři americký zpěvák Paul Simon. Dnes na osobní pozvání prezidenta V. Havla vystoupí na stadiónu Sparty s legendárními písněmi i novinkami z posledních gramofonových alb. Skladatel a zpěvák je na evropském turné po 30 městech. Název turné Born at the Right Time vznikl v r. 1989, kdy se začaly národy východní a střední Evropy osvobozovat. »Myslím, že to je ideální čas pro zrození dítěte,« řekl.

PAUL SIMON ZPÍVAL NA SPARTĚ. BYLO TAM 25.000 DIVÁKŮ, A KDO SE NEVEŠEL NA SPARTU, ŠEL DO MALOSTRANSKÉ BESEDY NA POEZII...

»Bratříčku, ... nech vrátka klidně otevřená...«

Úterý 25. června, den po odchodu posledního sovětského vojáka, byla v Malostranské besedě derniéra Zeleného petlí — pořadu, na kterém se patnáct let představovali mladí básníci, hudebníci, prozaici. V úterý byli přítomni účinkující a hosté: Mirek Kovářik, Zdena Hadíhošová, exilová básnička Jiřina Fuchsová (psala pod pseudonymem Hyneček Král), samizdatový básník Rotkreuz a Karel Kryl. Byl zklamáný.

*Už táhnu hejna holubic se zelenými křídly
a klecť zbylo věra vše než snů, co v duši žijí mi.
Po čtvrt století mlčení a půl století strachu
svou troufalostí zděšim plijeme na papachu.*

»Vždyť je to úplně jedno, jestli Sověti odešli anebo ne. Všichni je mají v duši. Tady nemusí být okupanti. Vy se okupujete sami!«

Karel Kryl byl našťvaný.

*Deť padá na sloup motorový a zamořenou révu,
už táhnu koně kovové z Augiašových chlévů,
a není, kdo by vykrydal,*

vždyť rádky samorvaní si pěstí staré zvyky dál.

Kradou, lžou a žvaní.

»Tuhle píseň jsem včera zpíval na Výstavišti. Z jedné strany hulákal Kocáb, z druhé nějaký chlap od kolotočů, staré struktury pořádky jsou a lidé dostal hry, aby zapomněl, že není chleba. Čert vás vzal!«

Karel Kryl byl ponuře vtipný.

Jak austrašení šakali po dvacet roků hníti

my trpělivě čekali, už vlci budou syti.

Už táhne smička našťvaná do tajgy hluchoněmé,

my čekající na hrana, teď o kosti se rveme.

»Merta zdůležitěl a nechal si ostříhat vlasy. Asi půjde na Hrad. Já taky nejsem jenom zpěvák a básník. Jsem i politik a budu král! Ječmiček druhý z Boží milosti!«

Karel Kryl pil koňak.

HUDBA JE LÉK - PORTA JE NEJLEPŠÍ APATYKA

Portýr

PLZEŇ 3.-6. 7. 1991

ČTVRTEK **2**

25. ROČNÍK FESTIVALU TRAMPSKÉ, FOLKOVÉ A COUNTRY HUDBY

RUDE PRAVO 4. VII. 1991

Pětadvacátá Porta Dvorana bude hvězdná

PLZEŇ (ČTK) – Jubilejní, 25. ročník festivalu folkové, tramské a country hudby – Porta 91 – začal ve středu na plzeňském výstavišti.

V bohatém hudebním programu se na deseti pódiích představí na 200 kapel a písničkářů převážně z ČSFR, ale také z Rakouska, Švýcarska, SRN, Latinské Ameriky, Kanady a Litvy. Poprvé na plzeňské Portě vystoupí Karel Kryl.

PLZEŇ (rj) – Recitáry a hudebními bloky na všech scénách na výstavišti zahájil včera v Plzni 25. ročník festivalu country, folku a tramské muziky Porta '91.

Za jedno z překvapení lze zatím, bohužel, označit poměrně ma-

lý zájem diváků ve srovnání s předcházejícími ročníky. Ti, kteří přišli, však rozhodně nelitovali. V amfiteátru mohli slyšet v pořádku, věnovaném západočeským kapelám, mj. Duo Potemník, Postskriptum, ale i jedno z posledních vystoupení plzeňského E.F.S. Na scéně U sudu zase prokázala stále stoupající úroveň další skupina z Plzně, Prašilka, s písničkami na pomezí folku a trampské hudby, v pavilónu F, kde sídlí relaxační scéna Pepy Nose, zaujal jeden z jeho hostů, vynikající pražský písničkář Je-

kub Noha. Večer v lochotínském amfiteátru pak patřil převážně sérii koncertů, jejichž hlavním cílem je stát se rekapitulací čtvrtstoletí tohoto festivalu. Porta '91 vyvrcholí sobotní Dvoranou, jejíž dramaturgie je skutečně výjimečná — na pódiu se totiž objeví kapělská Wabi Daněk, Karel Kryl, Vladimír Merta, Jaroslav Hutka, Zalman a spol., Fontána a řada dalších. Za pozornost bude určitě stát i celá řada recitálů a také sobotní Benefice pro Č. P. 8, věnovaná zesnulému Jaroslavu J. Jažkovi.

NOVÁ PRAVDA

4.VII.1991

Porta catholica '90

P. Jan Pata

Již po čtvrté se ve dnech 4.–7. července 1991 uskuteční v Plzni setkání křesťanských rytmických skupin, které dostalo do vínku název „Porta catholica“.

První rok se sešly skupiny z Čech a Moravy v kostele sv. Jiří, aby zahrály

nové skladby, vyměnily si zkušenosti a poradily si navzájem, jak dál pracovat. Rovněž druhým rokem v kostele P. Marie Nanebevzaté – u františkánů zapívali své písně jednotlivci i skupiny katolické i evangelické mládeže a hosté z Bratislavy. Vloni bylo u P. Marie Růžencové – u dominikánů finále soutěže „Porta catholica“ za účasti představitelů rakouské „Musica e vita“.

SKVĚLÝ INSPICIENT LOCHOTÍNSKÉ PORTY JAN DOBIÁŠ A TRADIČNÍ M.C. MIREK KOVÁŘÍK, KTERÝ SI NA LOCHOTÍNĚ NEZADÁ ANI SE SIMONEM. AMFITEÁTR POJME 20.000 DIVÁKŮ.

Právě včas před zahájením PORTY 1991 vyrukovalo ZÁPADOČESKÉ NAKLADATELSTVÍ s překrásnou knížkou DOKUD SE ZPÍVÁ. Je to PRAKTICKÝ PRŮVODCE PO PORTOVNÍM PARNASU, aneb PŘEHLÍDKA PĚTATŘICETI PÍSNIČKÁŘŮ. POSBÍRAL, POROVNAL A POPSAL PAN PLACHETKA. V pátek 5.VII. se po hlavním programu na Lochotíně, který skončil drahně po půlnoci, v redakci PORTÝRA na Výstavišti uskutečnila nevšední oslava na počest perfektní publikace pana Plachetky. Na obrázcích na této stránce jsou: grafik ZN PETR LANGMEIER s vedoucí ZN KATEŘINOU RUBÁŠOVOU. Druhý snímek zachycuje Kateřinu, redaktora ZN JIŘÍHO ZAHRADNICKÉHO a autora publikace, JANA PLACHETKU. Kávový hrnek v jeho pravici je pouze finta. V hrnku se nenalézalo kafe, ale šampaňské.... Peníze - 35.00 Kčs - na perfektní publikaci pana Plachetky pošlete na: SDRUŽENÍ PORTA, Senovážná 2, 110 00 PRAHA 1, tel. 02 - 26 23 71. Přejete-li si, přidejte na porto. Pozdravují vás podporovatelé Porty v provinciích...

PIJA

LOS ANGELES - CO BYLO - CO BUDE - LOS ANGELES - CO BYLO - CO BUDE

- 1.-3. VII.91 - Manželé ANEŽKA A STANISLAV BROŽKOVI se zúčastnili mezinárodního sjezdu SERRA INTERNATIONAL ve Washingtoně, D.C. Při té příležitosti navštívili i českou národní kapli ve washingtonské mariánské svatyni. Původní dočasná socha Panny Marie Hostýnské byla nahrazena permanentní novou sochou, která lépe odpovídá originálu. Foto přineseme příště.
21. VII.91 - v 15.00 hod. odpoleadne byla během rozloučení s EDUARDEM INGRÍŠEM v barokním kostele ve Zlonicích vystavena urna s jeho popelem. Pod znamením kříže je na ní nápis: EDUARD INGRÍŠ, HUDEBNÍ SKLADATEL, CESTOVATEL A MOŘEPLAVEC. * 11.2.1905, + 12.1.1991. Pod tímto nápisem je vyryta notová osnova s prvními čtyřmi takty Niagary a slovním doprovodem: TESKNĚ HUČÍ NIAGARA. Těsně pod svrchním výkem popelové nádoby je motto: "Domove můj, já vracím se ti zpátky, jak chlapec do pohádky, tak pokorně a sám..." O uskutečnění smuteční slavnosti ve Zlonicích se spolu s místními obyvateli postaral pan VÁCLAV KABOUREK. Smuteční mše se mimo jiné zúčastnil i kulturní atašé peruánského velvyslanectví v Praze. Z dopisu, který k této příležitosti zaslal velvyslanec Peru, pan IGOR VELÁZQUEZ RODRÍGUEZ řediteli Památníku Ant. Dvořáka ve Zlonicích panu HOROVI citujeme: "Pro Peruánce byl pan Ingríš nesmírným přínosem na poli kultury, umění a humanismu. Jako ředitel Národního symfonického orchestru vykonal obrovskou práci, neboť pozvedl orchestr na vysokou úroveň a získal mu prestiž, kterou se zařadil k nejlepším orchestrům Latinské Ameriky. Navíc pro své vlastnosti lidské i intelektuální, pan Ingríš zanechal v mé vlasti nehynoucí památku v srdcích všech těch, kteří ho poznali. Peruánská vláda i toto velvyslanectví se připojují k rodině, pozůstalým a k Vám, pane řediteli, při tomto vzpomínkovém aktu a při mši, která bude sloužena na uctění památky tohoto velkého Čechoslováka, kterým byl Eduard Ingríš." My děkujeme paní NINĚ INGRÍŠOVĚ a EDUARDO INGRÍŠOVI ML. za zaslání kopii korespondence! P.S. Na Eduarda Ingríše jsem nemohla nevzpomínat v červnu v Oslo. Vedle musea v Bygdøy v němž Norové s láskou uchovávají Nansenovu polární loď FRAM, je totiž hned v těsném sousedství budova s Heyerdahlovými plavidly KON-TIKI a RA II. A byl to právě Thor Heyerdahl kdo inspiroval našeho Eduarda Ingríše...
- 15.VIII.91 - se v BKH FINE ART GALLERY konala vernisáž výstavy prací akad. arch. PAVLA BÍLKA. Výstava potrvá do 15. září. Adresa galerie je 2337 Roscomare Rd., Bel-Air, tel. 476-4493.
- 22.VIII.91 sponsoroval ČESKOSLOVENSKÝ INSTITUT V LOS ANGELES setkání krajanů s osobním tajemníkem presidenta VÁCLAVA HAVLA, původním povoláním matematikem-analytikem a hudebním publicistou, VLADIMÍREM HANZELEM a jeho ženou, zástupkyní NADACE KRÁTKÉHO FILMŮ, JARMILOU POLÁKOVOU. Vladimír Hanzel, Jarmila Poláková a osobní sekretářka paní OLGY HAVLOVÉ, IVA TAŤOUNOVÁ strávili několik týdnů v Los Angeles na pozvání ČESKOSLOVENSKÉHO INSTITUTU a zúčastnili se intensivního kurzu angličtiny na UCLA zprostředkovaného pro ně MIOU VALERTOVOU. Zajímavého večera s následující malou recepcí se zúčastnilo přes sto posluchačů, krajanů i amerických přátel. Večer sestávající převážně z otázek a odpovědí moderovala dr. MAGDA FERL.
- 7.IX.91 - došla zpráva od PĚTRA PŮHORSKÉHO, že jeho kniha o Jaroslavu Kozloví BLANICKÝ RYTÍŘ vyjde v nakladatelství ŘÁD v Praze koncem tohoto roku. Jaroslav Kozel zemřel v mladém věku 16. listopadu 1942 v Dachau. Petr Pohorský ocení finanční sponzory kteří by přispěli na vydání svědectví o mladém člověku, jehož "vzor vzbudí v duši mnohých lidí odhodlání nést jeho ušlechtilé ideály do další generace." Zájemci mohou napsat na P.P., 909 Courtland Ct. MILPITAS, CA 95035-6973.

svet
v obraz

HAPPY B-DAY,
MR. PRESIDENT!
and
WELCOME TO CALIFORNIA!

